



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Marie Turkové v právní věci **žalobkyně: O. M.**, zastoupena Mgr. Beatou Kaczynskou, advokátkou, se sídlem Havlíčkova 12, Český Těšín, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Az 2089/2003 - 41 ze dne 7. 4. 2005,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Ministerstvu vnitra **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobkyně, advokátce Mgr. Beatě Kaczynské, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora označeným usnesením Krajského soudu v Ostravě byla na žádost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) ustanovena v souladu s ustanovením § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), právní zástupkyně, Mgr. Beata Kaczynská, advokátka, se sídlem v Českém Těšíně, pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 5. 2004, č. j. 24 Az 2089/2003 - 14, kterým byla zamítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 17. 9. 2003, č. j. OAM - 4482/VL - 07 - 12 - 2003, jímž byla žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1990 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost, ve které uvedla, že v průběhu azylového řízení změnila adresu a kvůli špatné znalosti českého jazyka neměla možnost se spojit s ustanovenou advokátkou. Dále stěžovatelka uvedla, že nemá peníze na cestu do Českého Těšína, stále bydlí v P. a z těchto důvodů žádá o ustanovení advokáta v P. Ze shora uvedených důvodů stěžovatelka proto navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a zároveň požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a ustanovení zástupce z řad advokátů se sídlem v P. pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a zjistil, že kasační stížnost je podána včas. Stěžovatelce bylo usnesení krajského soudu doručeno dne 27. 4. 2005, kasační stížnost byla podána na poštu k přepravě dne 3. 5. 2005 a doručena krajskému soudu dne 4. 5. 2005. Stěžovatelka není zastoupena advokátem. V řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o ustanovení zástupce pro toto řízení není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). V daném případě byla stěžovatelce advokátka ustanovena pro řízení před Nejvyšším správním soudem, přičemž stěžovatelka nesouhlasí s ustanovením této konkrétní osoby vzhledem k vzdálenosti jejího sídla v Českém Těšíně od současného bydliště stěžovatelky v P., kam se přestěhovala. Povaha rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, však vylučuje, aby v posuzované věci bylo možno nedostatek podmínky povinného zastoupení považovat za překážku, jež by bránila vydání rozhodnutí, jímž se řízení o kasační stížnosti končí. Za situace, kdy předmětem přezkumu je rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů, by trvání na podmínce povinného zastoupení vedlo k vlastnímu popření cíle, jenž účastník podáním žádosti sledoval, a ke vzniku zcela absurdní situace, kdy by soud (respektuje přání stěžovatele) ustanovil (jiného) advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Z hlediska procesní ekonomie je, i s ohledem na zcela jednoznačně a srozumitelně formulovaný důvod stěžovatelky, nevhodný i jiný postup, kdy by byl soudem pro řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát, jehož jediným úkolem by bylo zpochybňovat vhodnost ustanovení jiného advokáta pro řízení před Nejvyšším správním soudem. Je tomu tak mj. i proto, aby nedošlo k situaci, kdy stěžovatelka opět napadne rozhodnutí o ustanovení advokáta kasační stížností a věc by pro procesní obstrukce nebylo možné věcně vyřešit.

Nejvyšší správní soud napadené soudní rozhodnutí přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

V souladu s dosavadní judikaturou Nejvyšší správní soud konstatuje, že skutečnost, že ustanovená advokátka nemá sídlo ve stejném městě jako stěžovatelka, není důvodem pro zrušení jejího ustanovení (k tomu srovnej rozsudek publikovaný pod č. 411/2004 Sbírky rozhodnutí NSS). Nejvyšší správní soud neshledal pochybení v postupu krajského soudu. V řízení o kasační stížnosti proti usnesení o ustanovení zástupce z řad advokátů je rozhodný skutkový a právní stav v době rozhodování krajského soudu. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud nemůže přihlídnout k námitkám stěžovatelky obsaženým v kasační stížnosti, že nemá peníze na cestu z P., kde v současnosti bydlí, a z těchto důvodů proto žádá o ustanovení advokáta se sídlem v P.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Stěžovatelka, která neměla v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto bylo rozhodnuto tak, že Ministerstvu vnitra se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatelce byla kasační stížností napadeným rozhodnutím pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupcem advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje za zastupování a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Protože v dané věci nebyly provedeny ustanovenou advokátkou žádné úkony, jak vyplývá z obsahu soudního spisu, a nebyly tak naplněny zákonné předpoklady pro přiznání odměny ve smyslu platné právní úpravy dané vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, bylo rozhodnuto, že ustanovené zástupkyni stěžovatelky, advokátce Mgr. Beatě Kaczynské, se nepřiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti, jak uvedeno v bodě III. výroku tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu